

Vitéz Dr. Hajdu Frigyes tanár úr szobrának avatása

Mosonmagyaróvár, 2015. május 9.

**Tisztelt ünneplők, Óvári Gazdászok, Rektor úr, Dékán úr,
Kormány megbízott úr, Polgármester urak, Miniszter urak, Államtitkár úr,
Óváriak, Mosoniak, Szigetköziek, kedves hazai és külföldi vendégek!**

Hölgyeim és Uraim!

Csaknem két évi előkészület, szervezés, benne, az ilyen munkákban szokásos örömmel és bánatokkal, sikerekkel és sikertelenségekkel, végre eljött a nagy nap. Itt állunk, vitéz Dr. Hajdu Frigyes szobra előtt, azért, hogy azt felavatva, örök emléket állítsunk neki. Kinek-kinek más megszólítással, de nekünk, sokunknak, főként Frici bácsiként, egy olyan nagyszerű embernek, aki életével, mindenkori tevékenységével, abban a saját generációjának, és az őt követő generációk számára egyaránt, egy nagyszerű, valódi példát mutatott. Megmutatta, hogy egy igaz magyar ember lelkevel és hitével, hogyan lehet, és hogyan kell élni, a legkülönbözőbb, sok esetben a legszörnyűbb körülmények között is.

Amikor 1959. őszén megkezdtük tanulmányainkat az Akadémián, bizony nagyon sok minden másképpen volt, mint napjainkban. Kimondva-kimondatlanul, még ott volt '56 emléke, de ami talán fontosabb így visszatekintve, hogy volt egy rendszer, ami sokak sorsát meghatározta. Az Akadémiát is átalakította, és alapvetően befolyásolta a mi, a leendő gazdászok bekerülési esélyeit, lehetőségeit. Ami azonban végül is egy nagyszerű emlék, hogy mi, akik elkezdhattuk tanulmányinkat, nagyon hamar megtaláltuk egymást, Óvár, és az Akadémia varázsát, az összetartozás, a gazdásszá válás élményét. Köszönhattuk ezt annak, hogy ehhez óriási segítséget kaptunk, a már ott levőktől, többek között olyan tanárainktól, amilyen Dr. Hajdu Frigyes tanár úr volt. Mi, akik az akkori Állattani Tanszéken kisebb-nagyobb, a mai értelemben véve szakköri munkákban vettünk részt, különösen sokszor találkozhattunk vele, és kaptunk tőle (észrevétlenül) sok-sok tanácsot, és bátorítást a tartalmas gazdász élethez. Ő ezt, jelenlegi eszünkkel már tudjuk (de akkor észre sem vettük), nagyszerű pedagógiai érzéssel tette. Abban az időben Ő még fiatal (alig túl a 40. éven), de számunkra már egy tiszteletet érdemlő tanár volt, akit a hallgatók egymás között, a legnagyobb tisztelettel, csak Frici bácsiként emlegettek. Az az állandóan bővülő, széleskörű tevékenység, ami életét betöltötte (az Akadémia, azon belül a hallgatók kulturális életének szervezése, nemzetközi

kapcsolatainak bővítése, és még sok más minden) az már a későbbi évekre esett, amikor én már nem voltam Óváron. De jól érzékelhető, hogy élete, példamutató és sokoldalú áldozatos tevékenysége, nagymértékben emelte Óvár hazai valamint nemzetközi fényét és hírnevét. Amint az előttem emlékezők is elmondták:

- Ő keltette életre újra a kapcsolatokat a bécsi testvér egyetemmel
- a Nemzetközi Lenau Társasággal
- a bécsi Agrárszakember Klubbal
- elmélyítette a kapcsolatokat a kelet-német egyetemekkel
- kiemelkedő érdemeket szerzett az óvári gazdasz néptáncegyüttes utazó csoportjának élén, amikor Európa németül beszélő országaiban tett látogatásaik során, a műsort bemutató ismertetéseibe, mindig beleszótta az óvári gazdaszok világszerte elért, elismert eredményeit, és az óvári Akadémia közel 150 éves szerepét a magyar és az egész Kárpát-medence agráriumának történetében.

És ez utóbb elmondottakkal kapcsolatban, külön is szeretném megköszönni tisztelt ausztriai vendégeinknek, hogy Hajdu Frigyes tanár úr ilyen irányú munkájáról olyan szeretettel és tisztelettel emlékeztek meg beszédeikben.

Unsere sehr geehrten Gesten aus Österreich! Ich möchte sehr herzlich bedanken Ihre schöne, liebevolle Erinnerung über Frici bácsi, über ein wunderbare Mann. Vielen Danken für Ihre Besuch in unsere Alma Mater.

Hölgyeim és uraim! Tisztelt ünneplők!

Kérem, engedjék meg, hogy mielőtt felavatjuk Trischler Ferenc, neves pécsi szobrászművész nagyszerű, teljes hálánkat megérdemlő, élethű alkotását, valamennyink nevében köszönetet mondjak mindenkinek, aki időt és fáradságot nem sajnálva tevékenykedett, hogy ehhez a csodálatos naphoz elérkezhessünk. Köszönöm az Óvári Gazdaszok mindenkor összetartó nagy családjának támogatását. Köszönöm az Óvári Karnak, az Óvári Gazdaszok Szövetségének (Németh Attilának és Fazekas Imrének), a Hajdú Emlékbizottság valamennyi tagjának, és különösen bizottságunk titkárának, Kósa Lajosnak, kitartó, nehézségektől sem mentes, fáradhatatlan munkáját. És nem utolsó sorban, de köszönöm mindenkinek, aki megtehetette, hogy nem csak lelkiekben, hanem anyagiakban is segítette közös célunk, azaz a vitéz Dr. Hajdu Frigyes emlékére felállítandó szobor megvalósulását.

Hölgyeim és uraim! Tisztelt ünneplők!

Megemlékezésem befejezéseként szeretném elmondani még, hogy mi, talán a kicsit idősebbek, milyen szerencsésnek tarthatjuk magunkat, hogy személyesen ismerhettük őt, hogy tapasztalhattuk józan, és azokban a nehéz időkben is abszolút magyar gondolkodását. Örülök, hogy emlékét most egy szobor is őrizni fogja, és remélem, hogy élete példaként szolgál minden gazdász generációnak.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!